

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
în străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Iubite cetitor, — Ne apropiem de sfârșitul anului. E timpul să te gândiți și la această gazetă, care îți intră în casă, de atâta vreme, săptămână de săptămână. Cum stai cu plata abonamentului? Ai trimis prețul folii pe 1934? Ori, poate de ani de zile nu ți-ai mai îndeplinit această datorie? Acuma e timpul să-ți aranjezi această afacere, nu numai de onoare și de omenie, ci și de creștinătate. A nu plăti pe cel ce te slujesc, însemnează a fura simbrăia slujitorului tău. A fura prețul hârtiei și munca atâtor oameni, carți trudesec în jurul acestei gazete. Mare păcat!

Nu uita deci a ne trimite plata folii pe 1934, precum și restanțele (măcar jumătate) pe anii de mai înainte, cunoscând că vom opri gazeta, fără milă, tuturor aceluia cari nu-și aduc aminte de noi și nu trimit, cel mai târziu până la 1 Decemvrie, banii cu cari ne sunt datori.

Pe cei ce nici acum, în ceasul al 12-lea, nu plătesc, îi publicăm la lista neagră, le sistăm foaia și îi dăm în judecată.

Expoziția târg a industriei românești

La București în parcul Carol a fost în lunile Septemvrie și Octomvrie în acest an o expoziție a fabricilor din țară. Cei cari au avut prilejul să o vadă au putut constata minunile cari s'au făcut în această privință dela războiu încoace.

Suntem pe calea bună. Peste cel mult 10—20 ani, vom avea lucrat în țară din material românesc tot ce ne trebuie.

Avem în total în România 3487 fabrici, în cari s'au făcut 39 miliarde 828.930.000 lei, cari produs la an materiale în valoare de 35 miliarde 940.757.000 lei. În aceste fabrici lucrează în total 163.513 lucrători.

În fruntea întreprinderilor stau acelea cari prelucresc cerealele, fructele, legumele și carnea, așa zisa *industrie alimentară*, în număr de 1029. Țesătorii sunt 510, fabrici de prelucrare lemnului 651, de fierărie 388, de ciment, cărămidă 253, chimice 257, de piele 164, de hârtie și arte grafice 143, sticlă 38, porțelan 39 ș. a.

În această expoziție s'au putut vedea multe și folositoare lucruri. Vezi cum în decursul timpului — din epoca pietrei — omul prin meșteșug a ajuns să facă mașinăriile și fabricile de azi. Războiul nostru de pe sate stă alături de războiul-mașină, care țese de 100 de ori mai repede, fel de fel de țofe. Fabrici mari ca Scherg din Brașov, Buhuși, Industria lăzei — Timișoara, Mădăraș, Sibiu, Căsnădia și București, se întrec în a-și arăta minunățiile de țofe bune și ieftine. Frumusețea covoarelor din Căsnădie sunt rare. Ciopârții fini de doamne, Adesgo din Sighișoara și G. B. L. din Sebeșul-săscoc sunt ca și cei dela Paris. Aște, lănuri, mătăsuri, crepuri fabricăm ca și la Lyon în Franța.

Piele, aproape n'are nimenea ca și noi de bune. Opăni, cisme, bocanci, lacuri, haine de piele, jucării, străși, măști de gaz contra gazelor.

Fabrica Reșița lucrează dela tuauri grele până la pluguri și sape. Fabricile Titan, Nădrag, Calan fac dela mașinării de vapoare și electrice până la cuie de fier.

Trenuri întregi, locomotive, vagoane de clasă, de marfă face Reșița, Astra la Arad, Unio la Satu Mare, Malaxa la București.

Minele românești de cărbuni sunt în plină muncă. Societatea Petroșani, scoate la an 6710 tone cărbune, întrebuințând 6000 oameni, având sub pământ 60 Km. de cale ferată.

Lemnul românesc este dus în Palestina, Egipt, Africa de Nord, Grecia, Italia și Franța. Se taie la an 5.000.000 de stejari sau 10.000 de trenuri. Din stejarii, brazii, fagi, nucii pădurilor noastre ies fel de fel de lucruri, până la mobilele cele mai fine, elicele de aeroplan și sute de materiale chimice.

Din lemn iasă hârtia, celuloza, dinamite, spirt, vopsele, îngrășăminte, parfumuri, în total la vreo 200 substanțe.

Fabrica I. A. R. dela Brașov, arată că putem face în țară în întregime un aeroplan.

Societățile de petrol sunt nenumerate și scot la an mii de vagoane de păcură care se preschimă în fabricile dela Plocești, Cămpina, Baicoi, București în uleiuri, păcură, smoală, parafină, gaz de lampă, benzine.

Gura îți lasă apă când treci pe la fabricile de ciocolată și bomboane, pe la cele de conserve. Gâtul ți-se uscă pe la pivnițele Știrbei, Mott, Rhein, unde viaul stă alături cu șampania, fratele lui mai bătrân și mai îndulcit, din aceeași vie de pe Oit, Siret sau Târnave.

Vacuul de păpuși și buze, săpunuri de haine și față, parfumuri, vase din sticlă și porțelan, țigle Bohn și de Lugoj, cimenturi, *terasil* dela Hercule din Dieșoamărtin pentru casele șgărie nori stau alături de brânzeturile Lica dela Sibiu lângă pastele de dinți Pebeco

Nivea, Chlorodont și soda dela Uioara sau oarbitul dela Nitrogen.

Îți crește inima când vezi ce se face în Țara Românească din lucruri românești.

Rămâne ca inima să bată și mai tare, atunci când prețul tuturor lucrurilor fabricate va fi asemănător prețurilor grâului și cucuruzului și când numele fabricilor vor fi și numiri neaoșe românești, cu lucrători adevărați români.

Pavel B. Glogovețanu

Din Bilbor, jud. Mureș

În ziua de 21 Oct. a. c., „Agru“-l din localitate și-a ținut adunarea generală anuală. Au asistat la această mareă sărbătoare, toți membrii săi, în frunte cu conducătorii și multă altă lume, dorind să fie de față la întrunirea unei tovarășii care se hrănește din gânduri bune, din idei creștine.

Sedința a fost deschisă de dl *Ion Nufiu*, președintele „Agru“-lui local. Dă face cu acest prilej o dare de seamă despre gândurile, planurile și înfăptuirile de până acum ale acestei creștinești asociații.

Vorbește apoi pâr. local *O. D. Victor Socol*, adănciad și lămurind prin frumoase cuvinte rosturile acestei tovarășii. În cuvântul apoi dl *Gh. Zifrea*, președintele secției tinerimii, care își îndreaptă cuvântul mai ales către aceasta tinerime, către viitorul de mâine al țării, îndrumându-o pe drumul unirii, al înfrățirii care va duce sigur la izbândă. Cuvinte alete și pilduitoare adresează tot tinerimii *d. Gh. Hârlav*.

Tot în această sedință, din sufletele creștinești și din bunăvoința tuturor, s'a născut gândul creștinesc și promițător de roade bogate, al ridicării unui local propriu acestei asociații din daniile benevole ale unor suflete alete. S'a și colectat o modestă sumă care, sporindu-se după putința și bunăvoința fiecărui membru, va putea, într-o zi, să înfăptuiască acest folositor și mareț gând.

S'au înscris apoi noui membrii, mărindu-se astfel coloanele ostașilor dreptei credințe.

I. Sânteanu

Asasinii lui Duca vor fi duși la închisoarea din Alud. Cel trei studenți cari au omorât pe fostul primministru Duca, sunt deocamdată la Jilava. Săptămâna trecută era să se judece recursul lor înaintea Inaltei Curți de Casație. În ziua sorocită judecării, ei au trimis prin avocații lor scrisoare, că se mulțumesc cu pedeapsa și astfel să nu se mai judece recursul. În urma acestora ei au rămas definitiv condamnați și astfel, în zilele acestea, ei vor fi trimiși la închisoarea din Alud.

Unde ne lipsește smerenia

„Fraților, rogu-vă pe voi eu, cel legat întru Domnul, cu vrednicie să umblați în chemarea la care sunteți chemați, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare, îngăduind unul altuia cu dragoste”. Din apostolul duminicii a 25-a după Rusalii sau a 8-a după Înălțarea Sf. Cruci.

Smerenia este o floare cât se poate de rară și cu toate că unii se laudă că o au, o găsești în lume așa de rar ca floarea reginei, care nu se află decât pe culmile celor mai înalți munți. Ca să poți fi smerit, trebuie mai întâiu ca mintea să recunoască, cât este omul de puțin și de nebagat în seamă, iară apoi ca voința să lucreze conform cu aceasta constatare. Smerenia este așadară falsă, când omul se arată smerit dar de fapt este cât se poate de mândru.

Și tocmai fiindcă ne lipsește atât de mult această virtute atât de seamă, dați-mi voie, să vă arăt că avem lipsă de această mare virtute, atât în viața religioasă, cât și în cea socială și privată.

1. În viața religioasă mândria, care este contrarul smereniei, face multe și mari necazuri. Câți oameni nu sunt cari se țin prea mândri ca să se închine marelui Dumnezeu, făcătorului ceriului și al pământului; sunt prea mândri ca să primească minunatele învățături ale Domnului nostru Isus Hristos, cari cu toate acestea stăpânesc această lume de 19 veacuri; sunt prea mândri ca să-și plece

genunchii și să-și împreune mâinile spre rugăciune în fața aceluia, care a poruncit soarelui să lumineze și celorlalte stele să se învrtească în jurul lui; prea mândri ca să se supună, asemenea unor copii, poruncilor Tatălui din ceruri.

Câți nu sunt dintre noi cari se aseamănă, în mândria lor nesăbuită, aceluia ales dintre ingeri, lui Lucifer, care n'a voit să recunoască stăpânia lui Dumnezeu!

Câți dintre noi nu sunt cari zicem și noi, asemenea acelora din Capernaum, când auzim vreo învățatură de a Domnului care nu ne place: »E prea aspră învățătura aceasta, cine poate s'o asculte?»

Înzădar vă împotriviți însă Domnului. Fără smerenie nu veți putea trăi nici odată viață religioasă, pentru că: »De nu vă veți întoarce și să fiți ca pruncii, nu veți intra întru împărăția cerurilor» (Matei 18, 3).

2. În viața socială ne lipsește și mai mult smerenia. Pentru ce domnește, mai ales în politică, atâta sfadă și gâlceavă, atâta luptă și neînțelegere? Pentru lipsa totală de smerenie, care stăpânește viața noastră politică și socială. Mândria este cauza atâtor mari necazuri, a căderii guvernelor, a prăbușirilor atâtor popoare.

Măcară tocmai în viața de stat se cere o smerenie cât mai mare. De aceea spune sf. apostol Pavel la Romani 13, 1: »Tot sulletul să se supună stăpânilor celor mai înalte, pentru că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, și stăpânirile cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite».

Zis-a odată Mântuitorul: »Învățați-vă dela mine, căci blând sunt și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre» (Matei 11, 29). Iată așadară pentru ce nu au politicienii odihnă în sufletele lor, pentru că nu sunt nici blânzi, nici smeriți cu inima, ci tocmai cum nu trebuie să fie, adică mândri și plini de ură și de pizmă.

3. Dar și în viața de toate zilele se simțește lipsa de smerenie. Mândria ne

depărtează de Dumnezeu, după cum ne dovedește căderea ingerilor, pe când smerenia ne apropie, după cum arată pilda Preacuratei care a răspuns ingerului când i-a binevestit că va naște fiu: »Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău». (Luca 1, 38). De altfel Dumnezeu totdeauna a împlinit cele spuse de Preacurata, când a cercetat pe Elisaveta, și a nume: »pogorita pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei bogăți i-a scos afară deșerti» (Luca 1, 52—53). Acelaș lucru îl recunoaște și sf. Pavel spunând: »cele nebune ale lumii le-a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cele tari; și cele de neam prost și nebagate în seamă ale lumii le-a ales Dumnezeu, și cele ce nu sunt (băgate în seamă), ca să strice cele ce sunt, ca să nu se laude nici un trup înaintea lui» (I. Cor. 1, 27—29).

Pentru ce să nu ne umilim deci și noi, dragi cetitori, dacă voim să ajungem plăcuți lui Dumnezeu? Pentru că »ce ai, ce nu ai primit?» (I. Cor. 4, 7). Avere? Dacă n'ai moștenit-o dela părinți ci ți-ai câștigat-o însuși, cine ți-a dat mintea și puterea de lucru și norocul? Frumuseța? Doară la aceea n'ai contribuit nici cu un grad, toată fiind dăruită de Domnul. Sănătatea, mintea, înțelepciunea, norocul, cinstea? Doar toate acestea Dumnezeu ți le-a cinstit și într-o clipită ți-le și poate lua. »Iară de ai primit, ce te fălești, ca și cum n'ai fi primit» (I. Cor. 4, 7)? Se poate că am făcut și vreun bine pe pământ, însă cine ne-a dat gândul cel bun, oare nu Dumnezeu? Chiar de aceea să zicem și noi cu psalmistul David: »Nu mie, Doamne, nu mie, ci numelui tău se cuvine lauda» (Psalm 113).

Dintre pildele cari arată că smerenia este temelie tuturor virtuților, voiu aduce numai una: Sf. Filip Neri, unul dintre marii sfinți ai bisericii catolice, se afla odată în audiență la Papa, când i-au adus Papei

„Foia UNIRII POPORULUI”

Tot pe-acelaș drum...

de Petrea Dascăul

Bine v'am găsit, dragi cetitori ai „Unirii Poporului”. A fost lungă despărțirea noastră și greu drumul, pe care am rătăcit. Nu știu, dacă reîntoarcerea mea vă va pricinui vre-o bucurie. Una o știu și sunt convins de ea: de sufletul meu s'a animat o dragoste și-un dor, de-a vă mai da, din când, în când, câte-un răvaș, ca semn, că mi-ați fost și-mi sunteți dragi.

Pe unde m'au purtat cărările? Nu mă întrebați! Prea au fost multe zilele despărțirii noastre și adânci hopurile vieții, ca să le pot înșira, așa dintr'o fugă de condei. Vi-le voiu înfățișa, pe îndelete, în scurte icoane, dacă, bine înțeles, veți fi rămas tot acei buni prieteni, pe cari vă știam odată. Dacă timpul a putut săpa prăpastie între noi, voiu încerca să întind punte peste ea. Nu voiu fi meșterul deștept, s'o pot construi? Vom merge pe cărări alăturate, ca vecinii din poveste, cari, deși nu se aveau bine, se înțelegeau de minune și numai bine își făceau unul altuia.

Mă întrebi, dumniata, bădica Ioane, de pe Murdă, cum se potrivește povestea? Iată, să ți-o spun și dumniata, dacă nu cumva, o ai trăit-o sau o trăești chiar și mata.

Cică trăiau odată doi vecini, pe cari îi despărțiau, numai un gârduț de quiele, care nu era mai înalt, decât săritura unui vițel. Ei se vedeau zilnic și toată mișcarea din ograda unuia, s'era în văzul celuilalt. Găinile celui din stânga se aciuiu prin vârgurile celui din dreapta și purceii se pupau prin spărturile gardului, ca frații. Cu pășul din ograda unuia, se juca vântul de-a ascunsele prin scroioabele celuilalt și pârâiașele pornite din groapa gunoierului treceau, fără pașaport, dintr'o curte în alta, după cum le lăsa voia. În miezuina grădinilor nici un semn de despărțire, doar câte-un mușuroi cu'm sfăre de păie în vârf le mai spunea: până aici al meu, de-aci mai departe al tău. Incolo vrăgbiște, ca'ntr'un câmp des-his. Poamele cădeau din pomii unuia în grădina celuilalt și nici unul nu se încumeta să și-le adune mai din depărtare decât da cu socoteala, că-s pe pământul lui. De aceea, se întâmpla adesea, că în casa lui Gheorghiuț se mâncau pere ovesești, deși în grădina lui nici surcea de păr ovesesc nu era, dar nici furate nu li-se puteau zice.

Tot așa păteau și mersele crește ale vecinului Toderuț. Erau ronțalte de copiii lui Gheorghiuț, strănse din grădina lor, dar pâr-guite în vecini.

Și totuș oamenii aceștia nu se aveau bine, nu se puteau înțelege, adică de înțeles se înțelegeau ei, dar numai muțește, de vorbit, nu vorbea unul cu altul.

Satul cunoștea starea asta și oameni răi la suflet încercau să-i învrăjbească de-abinele!

— „Bine, măi, Toderuț, se face să lași tu, să se scurgă zama gunoierului dela Gheorghiuț în curtea ta? Ai grije, dezchideți ochii până nu te trezești cu putoarea în zidul casei!”

— „Nu-i nimica. Și-a mea a trecut la el și va mai trece. Ce să-i fac, dacă așa și-o făcut mata”, le răspundea Toderuț.

Alții de partea cealaltă: „Măi, Gheorghiuț, așa om slab nu te-am crezut. Ian du-l puțin pe Toderuț, cu nasul înaintea domnilor, să-l înveți rânduială, cum trebuie să fie o cocină de porci. Cine-a mai văzut, să rămă porcii pe sub gardul tău, ca la ei acasă?”

— „Ai lui rămă la mine, ai mei la el, ce să le faci, dacă așa i-o lăsat Dumnezeu, cu bot de rămat!”

Și nu numai una era pricina pentru care s'ar fi putut certa acești vecini, ci zece, o sută și-o mie și și mai multe, pentru care alții s'ar fi luat de cap, ba poate ar fi făcut și alte nădrăvănii, Doamne ferește. Ei însă nu; erau orbi și muți unul față de celalalt. Fiecare trăia în lumea lui, cu bucuriile și năcazurile lui, cu truda și din agoniseala lui, fără de-a se gândi, unul la altul, că și-ar putea face rău.

Dar, pe lângă oamenii răi de suflet, cărorora le lăsa gura apă, de-a putea vâri zănie între cei doi vecini, mai erau — și încă mulți, — de acela, cari ar fi dorit o împăcare între acești megieși, cari nu-și dădeau nici binețele.

știrea că într-o mănăstire din Roma este o călugăriță cu adevărat sfântă. Papa l-a rugat pe Filip să meargă să o vadă și apoi să-și dea părerea despre ea. Filip se urcă călare pe un catâr și sosește nu peste mult, pe o vreme urită și ploioasă, la mănăstire. Odată ce intră înăuntru, nici nu o salută cum se cade pe călugărița cea sfântă, și o și provoacă să-i tragă cismele cari erau pline de tină din picioare și să i-le curățească, fiind pline de tină. Călugărița protestează cu toată puterea împotriva acestei moșiciei. După acestea Filip iasă zimbând din mănăstire, se urcă pe catâr, se prezintă la Papa în audiență și-i spune: »Călugărița aceea nu e sfântă câtuș de puțin, pentrucă-i lipsește cerința de căpetenie a sfințeniei: smerenia«.

Ca să ne apropiem câtuș de puțin de sfințenie, trebuie să fim așadar mai ntați de toate smerți. De aceea zice un sfânt părinte: »Cine crede că e puțin vrednic, este vrednic mult, iară cine crede că e vrednic mult, nu este vrednic nimica«. Iară starețul Poemene zicea: »Dacă omul se smerește, poate să stea ori unde cu capul ridicat; pe când dacă se înalță, se lovește la cap«.

Părintele Iuliu

Pentru legea conversiunii. În legătură cu prima rată cerută de legea conversiunii care trebuie plătită la 15 Noemvrie, d. Ministerul al Finanțelor a declarat: »Sub nici un motiv nu poate fi vorba de o amânare a scadenței de 15 Noemvrie. Acelora cari nu vor depune prima rată la această dată, li-se vor aplica dispozițiunile stricte ale legii«.

La o expoziție din Chicago. La expoziții se duce totdeauna ce-i mai ales. La expoziția care a fost nu de mult la Chicago, s'au arătat și beuturi alcoolice de cele mai scumpe: șampanii și liqueruri vestite. La un moment dat, mii de cetățeni cari vizitau expoziția, au năvălit spre locul unde erau beuturile și toate le-au beut. — Beutura-i zeama dracului. Nu trebuie arătată, că gădile la nas.

— »Măi, Toderuț, mai lasă din cătărămbile măneci și împăcați-vă dracului, că vă răd și copiii«.

— »De ce să mă impac, dacă nu m'am certat?«

Și peste gard, alții se trudeau în alt chip:

— »A fost destul, măi, Grigoruț, ian a runcă o vorbă bună vecinului, ca să poți trece mai ușor prin vămile văzduhului!«

— »Nu-i zic nici „ioco“. De ce să începem vorba, ca să ne certăm? Eu tac, el tace și trăim fără ceartă«...

Și așa au trăit acești oameni și poste trăiesc și azi, că-i mult, de când nu le-am mai auzit de nume, fără să schimbe o vorbă, dar fără se încerce căreva a face rău celui de-al doilea. Căci, decât vorbă multă și certărează mai bine tăcere și răbdare...

Petrea Dascăul

Iubite cetitor,

Dacă ești dator la foaie, nu mai sta pe gânduri!

Ia un mandat postal, scrie suma pe care o ai acum la îndemână și trimite-o!

Prin aceasta dai dovadă că ai omenie și vom avea și noi încredere să mai așteptăm după rest!

Administrația foil

Ce este mai nou în țară

Ce face guvernul

Guvernul se muncește din greu pentru îndeplinirea unui vechiu gând: pentru simplificarea aparatului de stat. Și se spune că încă în decursul acestei săptămâni, toți funcționarii cari au fost numiți fără respectarea legilor, vor fi dați afară din slujbe. Cu acest prilej țara ar scăpa și de pacostea unor slujbași, mai ales de pela Ministerul Internelor, cari nu făceau nimic decât să ridicau, lunar, bani din visteria statului.

Pentru înfăptuirea acestei măsuri, guvernul a numit pe d. ministru Valer Pop, ca însărcinat special cu această chestiune. D-sa a și plecat la Oluj, în săptămâna trecută. Terminându-și lucrările la Oluj, s'a înapoiat la București, unde va lucra la fiecare minister în parte. La multe ministere s'a stabilit deja numărul funcționarilor cari vor pleca.

În vederea deschiderii parlamentului apoi, guvernul se ocupă cu gândul unei legi noi în ce privește răspunderea ministerială. Miniștrii adevca pot fi trași la răspundere pentru actele lor, cari s'ar părea că s'au făcut fără observarea legilor. Având în vedere înalta lor slujbă și actele importante pe cari le fac ei, e de lipsă o lege specială care să arete că în cazuri de acestea cum trebuie să se procedeze. Cea de până acum s'a dovedit cam nefolositoare, mai ales când cu afacerea „Skoda“, în care au avut amestec mulți foști miniștri.

Tot în legătură cu deschiderea parlamentului, opoziția pregătește să facă zile negre guvernului pe tema stării de asediu și a cenzurii. Oăci starea de asediu — în unele părți ale țării — și cenzura — în întreaga țară — se mențin de astăziarnă, de când cu omorul lui Duca. Opoziția însă e de părerea că nu-i mai de lipsă să se menție starea de asediu și cenzura. E de notat că de aceeași părere e și d. Dinu Brătianu, șeful partidului dela putere.

D. Titulescu la Sofia

D. Nicolae Titulescu, ministrul de externe al țării noastre, se află deocamdată la Sofia, capitala Bulgariei. Dsa a venit aici direct dela Ankara, din țara Turcoilor, unde statele Înțelegerii Balcanice au ținut ședință, pentru întărirea păcii, care se cam clătina în urma întâmplărilor din ultimul timp.

D. Titulescu a fost primit la Sofia cu un fast deosebit. Regele Boris al Bulgariei, care se află la Varna, a plecat spre Sofia cu un tren special, ca să primească în audiență pe ministrul țării noastre. Aceste întrevederi par a fi începutul unei mai prietenești înțelegeri între țările Înțelegerii Balcanice și Bulgaria. Oăci se știe că aceasta din urmă

s'a ținut cam departe, până acum, de tovărășia prietenească a țărilor din peninsula Balcanică.

Dela Sofia, d. Titulescu va merge la Paris.

Partidul național-țărănesc

e în așteptare. Ardelenii național-țărăniști se pregătesc deocamdată să comemoreze cei 150 de ani dela revoluția națională a lui Horia, Oloșca și Crișan. D. Alexandru Vaida Voevod, a ținut săptămâna trecută o conferință la radio în legătură cu aceasta. În vederea acestei comemorări s'a ales un comitet, având ca președinte pe d. Iuliu Maniu, vicepreședinte pe d. Al. Vaida-Voevod, iar secretar pe d. Ioan Pop fost ministru.

D. Maniu se află deocamdată tot la Sovata, ca să se întrămeze după boala pe care a suferit-o.

Ceartă între d. Dinu Brătianu și Ministrul Industriei

D. Dinu Brătianu, șeful partidului dela putere, e supărat pe d. Manolescu-Strunga, Ministrul Industriei și al Comerțului. Dsa spune că măsurile, pe cari le-a luat în timpul din urmă d. Manolescu-Strunga, lovesc în bancherii și industriașii partidului. Din care motiv aceștia au și cerut dlui Brătianu ca să intervină ca Ministrul Industriei să părăsească guvernul. Cearta e încă numai la început. Vom vedea cum s'a termina.

Congresul „Uniiunli agrare“ la Craiova

Partizanii dlui C. Argetoianu, al cărui partid se numește „Uniunea agrară“, au ținut duminica trecută mare congres la Craiova. Congresul s'a făcut cu pompă mare. Lume multă, delegați, reprezentanți ai provinciilor, defilări și apoi discursuri.

Cel mai aprig a vorbit d. Argetoianu care a spus între altele: »A face politică, înseamnă a clădi. Pentruca să clădești, trebuie să netezești terenul, prin lichidarea pasivului, care să permită mișcări libere cetățenilor«.

Vorbind despre guvern a spus:

»Sunt om bătrân de 60 de ani. Dar, de când sunt, n'am văzut un guvern ca ăsta. Este primul guvern în țara românească, dela Unirea Principatelor, care nu poate governa decât în stare de asediu și cenzură, când în țară este cea mai perfectă liniște.«

S'a votat apoi o moțiune care are interesante puncte, mai ales în ce privește moneda.

Ai trimis abonamentul la foaie pe 1934?

Sufletul tău creștinesc nu are nimic de zis?

Onomastică

Trăsura se opri în fața porților...

La sgomotul gădilitor al zurgălăilor, cei din casă ieșiră ca să-i primească...

Mic, scribulit în fundul trăsorii, cu fața în mielul șubei, bcluit de vântul care cădelnița sulite nevăzate, sări jos. Toți se înșiruiră și-l îmbrățișară, care mai de care mai călduros.

Iordan, cel mai mare frate, îl luă în brațe și fugind cu el, îi zise răsând bărbătește:

— Azi e ziua ta Mitică! Felicitări...

— Mulțumesc, murmură micuțul, aruncând șuba mai mare decât el.

— Treci lângă sobă dragul mami! Nu vezi ce frig s'a lăsat! Când ați plecat de la Blaj?

— Cam pela patru mamă...

Ceialți frați, se uitau nedumeriți la „nenea” și, în fiecare din ei încolțea sămburele mândriei că Mitică a mers la „liceu” la Blaj. Se uitau cu ochii deschiși larg, la chipul care nu se asemena nici cu al cheferistului de peste drum nici cu al jandarmilor.

— „Nu, mamă, nu. Te bate popa”, se adresă mama zâmbind, către Ghiță care puse chipul în cap și încăleacă bățul de așternuturi, făcea roate prin pat.

Toți se împraștiară.

Mitică rămase cu cei mici și începu să le povestească cum o duce el la Blaj. Frații ascultau atenți nescăpând din vedere nici o clipire a fratelui mai mare.

— „Câte odată așa mi-se pare de urît acolo, că-mi vine să plâng”, și în ochii lui mari negri, plini de inteligență, luciră două lacrimi nevinovate.

Ghiță, care lăsase chipul și asculta și el, se agăța de mâna fratelui și scâncind îl rugă:

— Nu te mai duce nenel! Eu cu cine mă joc la iarnă?... Vle?...

Mitică se uită la el, și în ochi îi răsări o rază veselă. Zâmbi în cor cu ceialți, cari tăceau privindul.

„Studentul” se retrase la fereastra prin care soarele, care se înălțase mult, arunca o pulbere de raze înviorătoare...

Își aduse aminte de ziua în care a plecat la Blaj, cum a răspuns cel mai bine la examen, cum apoi a intrat în internat. Aproape în fiecare zi, un călugăr cu ochi vioi, purtând ochelari și cloc, îl mângăia pe frunte și îl amenința cu palma, pentru ca apoi să-l strângă obrazii rumeni. Pe urmă, un bărbat înalt, cu nas aquilin, puțin slab, îl ocrotește ca un părinte și-l îndeamnă la muncă...

Îi vine minte prima durere mare pe care o simțea în zilele când ploua și când toți prietenii scribulți, se strecurau pe lângă ziduri și tropăiau pe coridoare cu ghetele pline de nisip. Atunci ar fi voit să se reîntoarcă acasă, să părăsească școala...

Ziua aceasta i-se părea că va fi cea mai frumoasă din viața lui.

Își închipuia că nici odată în lungul drum nu va mai simți bucuriile de acum.

Când s'a dat jos din trăsura nici n'a mai putut vorbi. Era mare lucru pentru el ca să-l iasă toți în întâmplare.

Cerul era limpede, limpede ca o oglindă cum nu-l mai văzuse până acum în nici o toamnă, și în natură plutea un suflu care te conducea departe, spre sfere necunoscute. Sălcâmi își legănav ușor crengile, vrăbiiile clipeau liniștite pe coama hambarului.

— Hai la masă, Mitică, mamă! zise mama într'un târziu, întrerupându-le poveștile.

El a zis rugăciunea limpede, cu voce tare cum o ziceau cei mari în capela internatului.

Masa a decurs aci liniștită, aci mai sgomotoasă. În toți sălășlăia același bucurie, și

toți îl impresurau cu aceleași priviri frumoase și pline de speranțe.

— Să trăiești, la mulți ani, Mitică! închină Iordan paharul cu vin, alăturându-l de al fratelui, care se uita încurcat la toți ceialți...

— Mulțumesc, asemenea...

— Hai Hai făcu Ghiță care înghițise cam mult.

— Să trăiești dragul mami!

— Sărut mâinle...

Numai părintele n'a zis nimic.

El privea mulțumit în suflet la zăpăceala copilului. Vedea în fiul său mândria bătrânelor sale.

Mitică a început să vorbească de răspunsurile lui de până acum.

— Să trăiești Mitică! făcea preotesea după fiecare întâmplare norocoasă a fiului...

Târziu, în noapte, tatăl zise:

— Acum plecați!

S'au sărutat din nou, nu odată ci de mai multe ori, și apoi s'a pierdut în fundul aceleiași trăsuri. Ion a dat biciu cailor cari au sărit în hamuri. Mitică a mai scos odată capul să-și vadă pe ai lui, și a rămas așa, până ce trăsura a cotit la dreapta spre Blaj.

În urma lor umbra se întindea încet ca un val ce urcă și coboară leneș, prevestind furtuna.

Mugur Enescu

Regina ceriurilor

(urmare)

De astă dată copiii sunt convinși că au văzut-o pe P. C. Fecioară, și nimic nu va putea să le schimbe convingerea lor. Ei au văzut cu ochii lor și astfel vor putea spune, ca altădată Sf. Bernadetta de la Lourdes: „Am văzut-o cu ochii mei”.

Calugărițele nu sunt prea mulțumite de mulțimea care se strânge în parcul lor, și care vorbește cu glas tare, fiecare în feul său, despre întâmplările din porumbelul sălbatec. Mulțimea vine în număr tot mai mare, umple parcul, vorbește, strigă, iar unii se roagă.

Superioara mănăstirii, nemulțumită de starea aceasta de lucruri, trimite acasă în fiecare seară pe Gilberta cu cineva dela mănăstire, iar ca să se scape de oaspeții neplăcuți din paroc, desleagă doi câini și anunță jandarmeria.

În ziua următoare, — sâmbătă 3 Dec. — copiii, infricosați, rămân acasă. Albert pare trist, iar Andrés se roagă ca până dimineața să crepe câinii calugărițelor.

Duminecă, 4 Dec. seara, copiii pleacă la locul aparițiilor, însoțiți de un pretin al lor, paralizic, numit Iosif Degondene și cu un orb de 30 de ani, unchiul surorilor Degeimbre.

Fecioara se arată. Copiii stau mirați de frumusețea ei. Dintr'o mișcare cad în genunchi și spun: „Fii salutată, Marie. — Dacă vrei să ne faci un bine — se roagă ei împreună — te rugăm să vindeci pe prietenul nostru Iosif Degondene care este paralizic și pe unchiul nostru care este orb.

— Când trebuie să mai venim aici? — a daugă Albert.

— În ziua Neprăhănitsei Conceperii — răspunse Fecioara.

Fernande, căreia i-se părea că apariția vrea să ceară ceva, spune: „Dorești să ți-se ridice o capelă?”

Cu o inclinare a capului Fecioara răspunde: „Da”.

Vestea aparițiilor dela Beauraing a străbătut întreaga Belgia. Lumea aleargă spre locul aparițiilor: cu camioane, automobile, mii de biciclete și pe jos. Înșiruiți pe marginile

drumului, așteaptă sosirea copiilor. Și iată-i că sosesc. Trec prin mulțime și îngenuchiesc în fața apariției.

Albert încetător, spune: „Dacă sunteți Fecioara Neprăhănită, Vă rugăm să faceți în joia viitoare, în plină zi, toate minunile pe cari le puteți face”.

Fecioara nu răspunde, ci privește spre copii cu fața strălucitoare de bunătate. Copiii încep să plângă și Albert spune din nou: „Atunci când să mai venim?”

Și ea răspunde: „De seară”.

În seara aceleiași zile, copiii sunt în genunchi înaintea Ei și se roagă. Deodată ea dispăre. Copiii se ridică să plece. Ea revine însă din nou, și după ce-i privește cu o privire plină de bunătate, se desparte de ei pentru ziua aceea.

În fața porumbelului, în momentul apariției.

E seară și e frig. Cei mici copiii sosesc: îmbrăcați de iarnă, cei mai mari vin pe jos iar cei mici sunt aduși pe brațe. Ajunși la peșteră, se opresc în fața porumbelului. În jur e lume multă, între cari și medicii. Deodată îngenuchiesc ca trăsniți. Își ridică mâinile în dreptul feței, și privesc cu ochii plânși și fața schimbată. Ei rostesc cu glas puternic, una după alta, Născătoare de Dumnezeu. Fecioara e de față! Ei o văd, o simțesc și se bucură. Ea îi atrage aproape de sine. Ei rostesc mereu cuvinte frumoase, rugăciuni scurte numai ca Ea să mai rămână.

Pe deasupra mulțimei, o liniște de mormânt. Deodată se aude un ușor murmur de durere: Fecioara a plecat.

Copiii își recâștigă înfățișarea obișnuită și se roagă ca la început.

Astfel s'a arătat P. C. Fecioară de treizeci de ori. După ce Ea pleacă, medicii, teologii și alți savanți, iau copii în primire. Li cercetează, îi întrebă, îi succesc și-i răsucesc. Ei totdeauna, cu aceeași lucrurile 'n glas, spun: „Am văzut pe P. C. Fecioară Maria”.

Dnii Litvinov și Beck

Între Bolșevicja și Polonia au fost mai multe tratative. Rusia, a încheiat tratate de bună vecinătate, atât cu Polonia cât și cu România. Ministrul de externe polonez a și fost pentru aceasta în Rusia, la Moscova, unde s'a întâlnit cu ministrul de externe bolșevic cu d. Litvinov. Chipul nostru ne arată pe cei doi miniștri de externe stând la masă, de-a stânga dl Beck al Poloalei, de-a dreapta dl Litvinov, al Rusiei.

Salariile preoților. D. Lapedatu, ministrul Cultelor, a declarat că se vor ridica ultimele două curbe, care au fost puse numai pe salariile preoților. Această măsură se va aplica pentru biserica ortodoxă începând cu data de 1 Decembrie, iar pentru celelalte culte cu data de 1 Ianuarie 1935.

Păjanii regelui Boris al Bulgariei. Regele Bulgariei este un îndrăgît al meseriei de mecanic. Ii place mai ales să conducă inuși locomotivele trenurilor. În săptămâna trecută, conducea, într-o călătorie, locomotiva trenului în care se afla și Regina. În cursul călătoriei, locomotiva s'a aprins, răbind pe fochistul trenului. Regele mecanic a oprit trenul și a condus pe fochist în vagonul regal, unde i-a dat primele ajutoare.

S'a dus cu turma de oi cu tot. Un ocultor dintr-o comună din jud. Constanța, și-a tocmit un cioban ca să-i îngrijească cele 146 de oi. După câteva zile, ciobanul cel nou și-a pierdut urma cu oi cu tot. Păgubașul îl caută acum cu poliția.

O greșală a poliției. Un cunoscut medic clujan se întorcea săptămâna trecută dela un congres din străinătate. La granița Ungariei, a fost arestat, învinuit că ar fi părtaș la asasinatul dela Marsilia. Dimineața însă s'a observat greșala și a fost eliberat, cerându-i-se scuze.

Răz bunare la o nuntă. La o casă din jud. Constanța, unde se făcea nuntă, au intrat trei tineri și au aruncat materii lacrimogene. Când materia a început să și facă efectul, toți nuntașii, cu ochii plânși, au ieșit în stradă. Tinerii au făcut această faptă din răz bunare, având veche daravelă cu mirele.

Un tunel pe sub Dunăre. În legătură cu podul ce ar lega România și Jugoslavia, se vorbește și de construirea unui tunel pe sub Dunăre, care ar costa cu mult mai puțin decât un pod.

În Germania nu-l permis să filghicitor. Ministrul de Interne german a dat un ordin prin care oprește pe oricine de a spune viltorul pe bani, din cărți, din ghioc, din liniile mânilor și din alte semne. — O astfel de măsură ar fi bună și la noi, c'au năvălit ghicitoarele din cafea și pe la sate, n'au fost destule ele cortorăresele cu ghiocurile lor. Și femeile par'că n'au ce face cu făina și cu râncezala. O dau ghicitoarelor.

Vom avea trenuri electrice. Consiliul de administrație C. F. R. a hotărît că între Brașov și Câmpina să introducă trenuri electrice. Pentru aceasta se vor face lucrări în valoare de 5000 milioane Lei. Lucrările vor fi terminate în decurs de doi ani.

Americanii iar în grevă. De astădată au declarat grevă muncitorii dela ascensoare. (Niște dulapuri cari urcă pe călători, la hotelurile cele cu multe etaje, cu electrică). Situația e foarte grea, deoarece în America pentruca să urci sau să cobori treptele unui „sgărie-nori“, îți trebuie vreme nu glumă. Ei au declarat grevă ca să li-se mărească salariile.

În luptă cu lăcustele. Lăcustele, cete multe, au invadat o regiune din Australia, foarte bogată în grâu, făcând numeroase pagube. Pentruca să scape de ele, guvernul a trimis soldați cari din avioane să arunce peste lăcuste materii otrăvicioase.

Vom vedea până în America. Așa a spus marele învățat italian Marconi. El a vorbit zilele trecute la Radio și, adresându-se americanilor, le-a spus că peste câteva luni vor putea sta de vorbă, italienii din Roma cu americanii din New-York, față la față, adecă se vor vedea prin aparate electrice fără fir, sau, cum ar spune cei învățați, prin televiziune.

Apucături americane. În săptămâna trecută, trei bandiți înarmați au intrat la o bancă din Bălți, și, cu revolverele întinse, au cerut casierului să le dea toți banii. Acesta însă nu s'a învoit. Atunci bandiții l-au legat împreună cu directorul și un alt funcționar, au luat din casă 400 de mii de Lei, și au dispărut. — Curat ca în America.

O nenorocire. Un acar din jurul Gheorghenilor, inspectând linia ferată, a dat peste un corp omenesc tăiat de tren. Privind mai de aproape, a observat cu durere că e tocmai tatăl său, un bătrân trecut de ani. Nu se știe cum a ajuns pe-acolo.

Apucături de mușe. Am spus în numărul trecut al gazetei că doi aviatori englezi au plecat din Londra și au ajuns în Australia în timp foarte scurt. Unul dintre piloți era pe cale de a se logodi. Viitoarea lui consoartă a spus că numai așa se va logodi cu el, dacă va face cu succes acest drum. Pilotul a câștigat și ea a trebuit să se logodească.

Rugina grâului. În multe părți ale țării, pe grânele semănate de timpuriu și bine desvoltate, au apărut pete de rugină. Ministerul Agriculturii a dat ordin ca să se cerceteze dacă ea e stricătioasă ori nu. S'a stabilit astfel că această rugină nu strică grâului. În timpul iernii, grâul se curăță de ea. Așa că, pe acolo pe unde ar fi apărut, nu-i nici un motiv de îngrijorare.

O armă care nu face șgomot. Un austriac, fost pe vremuri ofițer, a făcut o armă care, atunci când se descarcă, nu produce nici un șgomot, nici o lumină și nu scoate fum de loc. Această armă va fi foarte periculoasă mai ales în mâinile criminalilor.

Situația agricolă. Ministerul Agriculturii a făcut o dare de seamă în ce privește starea câmpului în a doua jumătate a lunii Octombrie. Din aceasta reesă că în anul acesta s'a semănat mai mult grâu decât în anul trecut, și anume cam cu a patra parte mai mult. Sporul acesta s'a observat mai ales în Moldova și Basarabia, mai puțin în Muntenia și Transilvania.

Anglia importă curcani dela noi. La noi se vând gălțile aproape pe nimic. De aceea s'a încercat să se vândă din ele și în străinătate. S'a ajuns deocamdată, să se vândă curcani, pe un preț destul de frumos în Anglia. Săptămâna trecută a plecat spre Anglia primul vapor cu curcani românești.

Pentru reîmpădurirea țării. Țara noastră era foarte bogată în păduri. În timpul războiului însă a tăiat, care cât și de unde a vrut. Așa s'a făcut și după războiu, când s'au vândut păduri întinse, pe un preț de răs. Iar cei ce le-au cumpărat, au vândut lemnele tăiate și s'au făcut milionari. Și astăzi țara noastră a ajuns acolo că trebuie reîmpădurită.

D. Ministru al Agriculturii a chemat săptămâna trecută la sfat pe toți inspectorii silvici, și le-a dat instrucțiuni pentru plantarea cu ghindă a pădurilor statului.

S'a căsătorit de 58 de ori. Un rus, cetățean polonez, a fost băgat la răcoare de-oarece, până acum, s'a căsătorit de 58 de ori, având 102 de copii. Și nici o nevestă nu știa de cealaltă. Acum însă a fost prins și-și petrece singur la închisoare.

Pod peste Dunăre. De multă vreme era vorba să se facă un pod peste Dunăre între România și Jugoslavia. Din anumite motive însă, lucrările nu au început. În decursul săptămânii acesteia, au început tratative noi în această privință. D. Ministru al Comunicațiilor, însoțit de ingineri specialiști, va pleca la Belgrad și acolo va pune la cale, amănunțit, construirea podului.

Stricăciunile mistreților. În ultimul timp, în multe părți ale Ardealului, s'au văzut porci sălbatici cu turmele. În unele părți ei au atacat bărbați și femei. A trebuit să iese armata ca să scape populația de ei.

Amenzile școlare

din trecut se vor plăti prin muncă publică

Prefectura jud. T.-Mică a cerut Ministerului Instrucțiunii ca să admită, ca amenzile școlare din trecut să fie plătite prin muncă publică.

Dacă această cerere va fi admisă, atunci, cetățenii ai județului, cari nu v'ăți trimes copiii la școală, pregătiți-vă de lucru. Veți face drumuri, veți seca bălți și veți aduna spinii de pe pășunate. Căci așa-i cu dreptate. Dvs. ați trimes copiii cu vacile la pășunat ori i-ați dus la strânsul fânului. Mare ispravă au mai făcut. S'au jucat toată ziua „de-a poarca“, ori, ceeace e mai rău, au scotocit cuiburile de ouăle paserilor. Iar când ajung mari, o să iatre, la oraș, în vreo redacție de gazetă ca să cumpere ață și vinars, în librărie ca să-și cumpere un fier de plug, ori într-o pielărie ca să cumpere un kg. de sare.

De vreți deci să-i feriți de acestea și de vreți să scăpați de muncă publică pentru mai târziu, apoi trimiteți-i la școală, regulat în fiecare zi, cel puțin de aci înainte. Căci, să mai știți un lucru. Toți copiii cari vor avea cursul primar complet (7 clase), vor face numai un an armată. Dar pentru aceasta trebuie să facă școală regulat, nu o zi da, și o săptămână ba. Aceștia ajung ca unul pe care l-am auzit eu cu urechile mele. Voia voinicul să intre la oraș sergent de stradă. Și-i trebuiau 4 clase primare. Merge el la învățătorul satului:

„Domaule învățător! Mi-ar trebui un certificat de 4 clase primare, ca să intru sergent de stradă la oraș, și n'am numai trei. Mi-i mai puze dta una pe deasupra! Oi face o sinste“.

Caută învățătorul prin cele protocole prăfuite și la urmă-i spune nedumerit:

„Ascultă, voinice, eu nu-ți găsesc nici o clasă, dta spui că ai trei“.

„Ba eă am, dle învățător, răspunde voinicul, că doar când eram mai mic am fost la școală odată dela Paști până la Rusale, a doua oară dela prinderea postului de Crăciun până ne-am dus la colindat, ș'am mai fost într'un an dela Bobotează până s'o desprimăvărat“.

Și credea voinicul că are trei clase primare. Halal de școala lui. La o școală trebuie să mergi zi de zi, una ca alta, dela început până la sfârșit. Numai așa se luminează mintea și-și dă școala rodul ei.

Regularea primei rate a datoriilor agricole și urbane

de **Dr. Ioan Cristea**
advocat, Blaj

În coloanele acestei foi populare, într'un articol, în care vorbeam despre întâia lege a conversiunii, din 1932, spuneam, între altele că, acea lege, așa cum a fost votată, era un drept câștigat pentru datorișii plugari, pe care nu li-l mai poate lua nici un guvern și că guvernele de mâine, oricare vor fi ele, nu vor putea șterge legea conversiunii decât înlocuind-o cu una mai bună și nici de cum cu una mai rea. Spuneam atunci un adevăr, pe care îl vedem înfăptuit întocmai, deoarece, prin noua lege a datoriilor nu numai că s'au adus îmbunătățiri pentru datorișii plugari, dar această lege vine și în ajutorul datorișilor orășeni, iertându-le și acestora o parte din datorii.

Noua lege înfăptuită prin bună înțelegere și consimțământul tuturor partidelor, a închis odată pentru totdeauna gurile răuvoitorilor, iar Majestatea Sa Regele Carol și guvernul și-au luat greaua sarcină de a duce la îndeplinire această lege, așa cum a fost votată, fără nici o schimbare s'au amânare.

Azi, când ne aflăm în apropierea zilei de 15 Noembrie, ziua primei rate pentru regularea datoriilor, vom încerca să arăt pe scurt urmările neachitării ratelor și felul cum urmează să fie achitate.

Neachitarea ratei până la 15 Noembrie dă creditorului dreptul de a urmări, îndată, încasarea ratei pe cale de execuție, putându-i cuprinde datorășului recolta adunată și oricare alte venituri, iar neachitarea acestei rate și a celei următoare dă dreptul creditorului să urmărească, îndată, încasarea datoriei pe jumătate, putându-i scoate în vânzare atât averea mișcătoare cât și cea nemiscătoare a datorășului.

Cum se reduc și cum se regulează datoriile agricole?

Se adună la capital toate dobânzile restante până la 7 Aprilie 1934. Datoria astfel formată se reduce la jumătate și această sumă trebuie achitată în 17 ani, cu două rate anuale, la 15 Noembrie și 15 Mai ale fiecărui an, cu o dobândă de 3%, începând cu data de 7 Aprilie 1934. Deci jumătate datoria, împreună cu dobânzile viitoare, se împarte în așa fel ca să se achite în 34 de rate. Toate socotellile sunt făcute într'un tabel, din Monitorul Oficial, care se află la fiecare Notariat comunal. Este de ajuns să faci socoteala datoriei pe jumătate și apoi, căutând în tabel la suma ce mai este de plată, în dreptul acesteia se află ratele calculate deagata. De ex. o datorie de 10.000 Lei, reducând-o la jumătate mai rămân de plată 5000 Lei, cari trebuie achitați în 34 de rate. Căutăm deci în tabelul amintit, unde în dreptul lui 5000 avem ratele calculate, anume: primele două rate sunt de câte 125 Lei, a treia și a patra de câte 150 Lei, iar cele următoare fiecare de câte 197 Lei, și 58 de bani. În felul acesta se achită toată datoria în 17 ani.

Prin urmare, legea îi obligă pe datorișii agricoli să-și achite datoria în modul arătat mai sus. Cine dorește a achita datoria mai repede, va avea o reducere mai mare. Anume, deocamdată fiecare să achite rata pentru 17 ani, acela însă, care dorește să aibă o reducere de 70 la sută, va trebui ca până la 7 Aprilie 1935 să mai achite o sumă, care împreună cu prima rată să ajungă la 15% din totalul vechei datorii, urmând ca în anul viitor să procedeze la fel, și în felul acesta, plătind până la 7 Aprilie 1936, 30% din totalul vechei datorii, restul de 70% va fi iertată și datorășul scăpat de datorie.

Cine nu se simte în stare a achita în 2 ani, cum am arătat mai sus, dar ar putea achita în 5 ani, atunci pe lângă rata achitată la 15 Noembrie 1934, va trebui ca până la data de 7 Aprilie 1936 să mai achite o sumă, încât să ajungă la 8% din vechea datorie, achitând astfel în 5 ani tot câte 8% din vechea datorie, la sfârșitul anului al cincilea vor fi achitate 40% din vechea datorie, iar restul de 60% va fi iertată.

Țin să repet că deocamdată trebuie achitată numai rata pentru 17 ani, rămânând ca apoi, până la 7 Aprilie 1935, cine e în stare să completeze cât mai trebuie pentru o rată de plată pentru 2 sau 5 ani. În felul acesta cine va putea completa până la 7 Aprilie 1935 cât trebuie pentru rata de 2 sau 5 ani, atunci fără a mai fi lipsă de vreo involaie, se înțelege dela sine că urmează să achite în 2 sau în 5 ani, având astfel o reducere de 70% sau 60%.

Dobânzile pe trecut, cari trebuiesc adunate la capital și apoi înjumătățit, sunt următoarele: dela 7 Februarie 1929 până la 2 Aprilie 1931 18%, dela 2 Aprilie 1931 până la 18 Decembrie 1934, 14%, iar dela 18 Decembrie 1931 și până la 7 Aprilie 1934 se vor socoti numai 20%.

Acei datorișii cari nu se simt în stare de a achita în 2 sau în 5 ani, datoria redusă cu 70% sau 60%, dar ar fi în stare a o achita în mai puțin de 17 ani, vor putea să facă plăți mai mari decât rata legală și atunci pentru fiecare sumă achitată peste rata scadentă i-se va mai face o iertare de 6%, așa că și în cazul când plata se va face în mai mult de 5 ani dar în mai puțin 17 ani, se poate ajunge la o reducere de 56% din totalul datoriei vechi. Deci legea încearcă să-i ușureze pe datorișii pe toate căile.

Cum se reduc și cum se regulează datoriile orășenilor cari îndeplinesc condițiunile legii?

Se adună la capital toate dobânzile restante până la 7 Aprilie 1934. Din suma totală se iartă 20%, iar restul se achită în timp de 10 ani, cu o dobândă de 6%, începând cu data de 7 Aprilie 1934, în două rate anuale, la 15 Noembrie și la 15 Mai ale fiecărui an. Ratele sunt egale și se pot afla calculate gata, în tabelul descris mai sus. Ex. o datorie de 10.000 Lei, reducându-se 2000 Lei, restul se va achita în 20 rate, fiecare rată de câte 537 Lei și 73 de bani.

Dobânzile restante până la 7 Aprilie 1934 se calculează după cum urmează: dela 7 Februarie 1929 până la 2 Aprilie 1931 18%, dela 2 Aprilie 1931 până la 14 Aprilie 1933 14%, iar dela 14 Aprilie 1933 până la 7 Aprilie 1934 5% peste scontul Băncii Naționale și în nici un caz nu va fi mai mare de 12%.

Datorișii orășeni cari doresc a achita datoria în timp mai scurt, vor avea o reducere mai mare. Anume: acei cari vor achita pe lângă rata întâi, încă o sumă, care în total să ajungă, până la 7 Aprilie 1935, la o sumă egală cu 32% din totalul vechei datorii, plus dobânzile de 6%, urmând ca în anul următor să achite încă 33%, achitând astfel în 2 ani 65% din vechea datorie, restul de 35% vor fi iertate. Acei cari doresc a achita în timp de 5 ani, va trebui ca pe lângă rata din 15 Noembrie, să mai achite până la 7 Aprilie 1935, încă o sumă care în total să ajungă la 14% din vechea datorie, ca apoi achitând în cinci ani la fel, va achita 70% din datoria veche, iar restul de 30% vor fi iertate.

De cele de mai sus nu se vor bucura datorișii cărora li-s'a comunicat de către creditor, prin Tribunal, că ei pretind datoria întregă. În schimb acești datorișii vor avea o

pășuire de 10 ani, în care timp vor achita numai ratele de dobândă, care este de un procent la sută. De altcum sunt foarte rari cazurile, unde creditorii au făcut declarații că așteaptă 10 ani ca apoi să-și capete toți banii.

Din Hădăreni, jud. Turda

În zilele de 26, 27 și 28 Octomvrie 1934 comuna noastră a îmbrăsat haină de sărbătoare, pentru întâiătoarele misiuni ce s'au ținut în acele zile. Încă din ziua de Joi 25 Octomvrie vedeam fețe îmbujorate de veselie pentru marile zile ce urmau să se abată în curând asupra lor. Scara glasul clopotelor sunau par'că mai dulce ca alta dată, că sunau în amurgul serii, dând de veste la tot sufletul, că pentru ei încep marile și pioasele zile de reculegere sufletească. — S'au făcut rugăciuni pentru indulgențele plenare, iar la urmă pâr. misionar *Dumitru Neda*, profesor la Academia de teologie din Blaj, a arătat însemnătatea acestor zile de reculegere sufletească.

Ziua de 26 Oct. (St. Dumitru) a fost o zi pentru reculegere, o zi de meditare asupra vieții. — S'a oficiat liturgia de către pâr. misionar, ajutat de către O. D.: Gh. Grecu din Chețani și Octavian Gherman preotul local. — După masă s'au făcut mărturisirile de către preoții mai sus amintiți și de către părinții: Anca P. din Griadeni, I. Ilian din Lunca, Ilie Hirișan din Gligorești. S'au făcut mărturisiri până târziu în noapte. Sâmbătă în 27 Oct. s'au cuminecat o mulțime mare de credincioși. Tot restul zilei s'a folosit pentru curățirea sufletească.

În fiecare zi s'au făcut rugăciuni pentru indulgențele plenare. Biserica era ticsită de lume care venea să asculte predicile așa de frumoase ale părintelui misionar.

În ultima zi de misiuni 28 Oct. Duminică, s'au oficiat două liturgii. Prima la ora 7 dimineața la care s'au cuminecat toți copiii de școală. La ora 9 s'a început liturgia cea mare. — Mulțime multă de oameni. — Preoții mărturiseau neîntrerupt. — Liturgia a fost oficiată de pâr. Gh. Grecu, Oct. Gherman și Anca. A predicat părintele misionar despre bunătatea dumnezească, arătând prin pilde vii ce bua e Dumnezeu cu oamenii. — În această zi s'au cuminecat sute de credincioși. Slujba s'a terminat abia la ora 2 după masă.

La ora 4 s'au făcut vecernia. A predicat părintele misionar despre Mama Domnului Hristos. — A fost ultima predică — cea mai duioasă, în care părintele misionar, arată mulțimea mare de bunătăți a Preacuratei Fecioare Maria, care le face cu noi oamenii. — Încheie îndemnând pe credincioși la rugăciune și la cercetarea bisericii — singura mântuitoare în greutățile și neozazurile din această lume.

La urmă, pâr. local Oct. Gherman, mulțumește pâr. misionar în numele său și al credincioșilor, pentru alesele, creștinești și mângâitoare predici, cerșindu-i dela Dumnezeu sănătate și putere de muncă, pentru a putea împrăștiă cât mai departe cuvântul dumnezeesc.

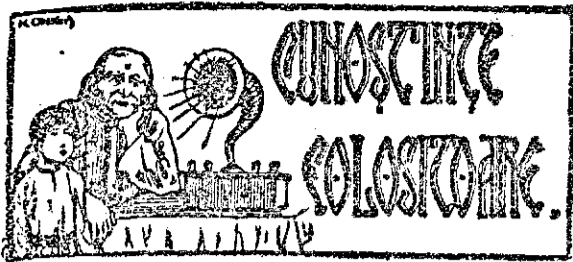
Pâr. misionar a părăsit comuna, lăsând în sufletele tuturor amintirea unor clipe ce nu se vor uita nici când.

Învățătorul Coriolan

Ai datorii mai vechi la foale?

Scade jumătate din suma întregă, la un mandat postal, trimite banii la gazetă și te socotim plătit de toată datoria!

Oțet din poame

Oțetul este o materie acră, ce se întrebuințează la înăcrirea mâncărilor.

Cel mai bun oțet e cel pregătit din poame. Se poate pregăti din orice soi de poame, fie bune de mâncat, fie pădurețe, coapte pe deplin, ori chiar răscopte, sau căzute în părgă. Nu sunt bune poamele putrede, viermănoase și murdare.

Cel mai tare și mai prețios oțet, e cel pregătit din poame foarte dulci, gustoase și de soi ales.

Poamele se sdobesc bine și se pun într'un butoiu. Se opăresc cu apă în clocote. La cinci litri de poame se pun patru litri și un sfert de apă. Butoiul se așază într'un loc cald, până ce amestecul începe se fermenteze.

Fermentarea se face după 7—8 zile. După ce fermentarea s'a isprăvit, zeama se strecoară printr'o pânză de in în alt butoiu. Se adaugă și o jumătate de litru drojdie de bere și o bucată de pâne neagră. Vasul se acopere cu un capac și se leagă cu o pânză de lână. Apoi se pune într'un loc cald, unde se ține vreme de patru săptămâni. După trecerea acestui timp, oțetul e bun.

Se poate pregăti oțet și numai din tescovină. Aceasta se scormonește și se amestecă cu apă multișoară, apoi se pune la dospit. Se face un fel de borș, care în vreme de două săptămâni are miros de oțet. Se tescuește în vre-o 2—3 rânduri, punându-se și puțină apă. E bine să se pună și puțină drojdie de bere.

Pentruca să se poată face oțetul, trebuie căldură și aer mult. Căldura cea mai potrivită este de 9 grade. Gura vasului nu se astupă cu dop, ci cu o pânzătură rară pentruca aerul să intre cât mai mult, să nu poată intra însă muște, praf ori alte necurațenii.

Pentruca oțetirea să se facă cât mai îngrabă, e bine să se adaugă drojdie proaspătă, pâne muiată în oțet, oțet neisprăvit, bere oțetită sau miere dospită.

Materialul din care se face oțetul e bine să fie puțin apătos și să nu cuprindă decât vre-o zece procente de alcool.

Spre a întări oțetul, putem să punem în el, în cursul înăcrii, puțin rachiu.

În locul unde se pregătește oțetul, nu se poate păstra vin, fiindcă și vinul se înăcrește.

După ce s'a terminat oțetirea și oțetul e gata, trebuie să se facă strecurarea, printr'o sită deasă de păr.

Dacă s'a limpezit, oțetul se pritocește, alegând părțile cojoase și stratul turbure.

Oțetul limpede se toarnă în vase, cari se astupă cu dopuri sau cu pergament și se păstrează la răcoare.

Vinul din poame, precum și vinul din struguri și berea încă se pot oțeti. Trebuie numai să stea la aer, pentruca oxigenul din aer să se poată amesteca cu alcoolul din vin sau din bere.

Oțetul bun se poate cunoaște așa că se înmoaie în el câte-va bucăți de hârtie albă. Bucățile de hârtie să pun pe cuptor să se usuze. Dacă hârtiile rămân tot albe, e semn că oțetul e curat.

Dacă însă hârtiile se înegresc e semn că oțetul cuprinde vitriol, iar dacă se îngălbinesc, oțetul e amestecat cu apă tare.

Oțetul cu vitriol sau cu apă tare e vătămător sănătății. Oțetul curat însă e foarte bun și pus în mâncări în măsură potrivită, face mâncările gustoase și plăcute.

Ion Popu-Câmpeanu

Îmbunătățirea soiurilor de vite

După știrile rămase din bătrâni, noi Români am avut în trecut soiuri de vite mai valoroase decât acele ce se vând azi în multe ținuturi ale țării. Caii moldovenști, de pildă, vânjoși, tari în copită, erau vestiți și în țările vecine, și se vindeau și în turcia. Tot asemenea boii unari, albi, vineții la grumazi, din Moldova. Și un soi și celălalt azi aproape s'au stins.

În schimb, cu deosebire în ținuturile unde s'a așezat populația germană printre români, se poate vedea o frumoasă rasă de cai mari, puternici, buni de povară, cari însă pentru drumuri lungi și cărașii îndelungate, nu sunt destul de trainici. Asemenea nici pentru cărașia lemnului dela munte.

În Basarabia s'a împământat în multe ținuturi calul rusesc, îndesat, vânjos, răbduriu la frig și la vreme rea.

În regiunile în cari țărănimea noastră e mai luminată, având școală satească de peste o sută de ani, a prins propaganda autorităților și oamenilor luminați, și s'au adus soiuri de vite străine, roșii, din Elveția mai ales. Vaci mari lăptoase; boi grei, foarte potriviți pentru a fi îngrășați.

Cu toate acestea îmbunătățiri, în multe ținuturi ale țării se pot vedea în majoritate soiuri rele de vite și de cai. Vaci și boi, cari și când sunt de trei—patru ani, sunt aproape numai cât viței. Cai mici, silitori și răbdurii, dar cari sunt slabi de putere. Nu poți să tragi brazde în adânc cu plugul la care sunt înjugați sau inhămați astfel de boi și cai.

Camerele de agricultură, în timpul din urmă, aduc vite de samânță de soiuri mai alese, și îndeamnă pe săteni să se hotărăscă pentru împământarea acestora.

N'am putea spune că sfatul și îndemnul, ba chiar jertfele bănești cari se aduc în acest scop, ar fi dat până acum rezultat îmbucurător.

Românii, mai ales cei fără școală, nu se lasă ușor convinși, cu toate că schimbarea ce s'ar face, le-ar fi de cel mai mare folos.

Se pare că pricina de căpetenie a împotrivrării zace în împrejurarea, că rasele, soiurile mai bune și de vite și

de cai, au nevoie de o hrană și de o îngrijire mai bună, decât soiurile de-acasă.

Se pare că românul a avut în trecut vite și cai mai buni, datorită nu hărniciei lor, ci întinselor și îmbelșugătelor pășuni din munții și câmpiile noastre.

Adevăratul animal domestic îndrăgit de români, a fost oaia, care se hrănește și vara și în mare parte a iernii, păscând. Ea nu avea lipsă nici de grajduri.

Pregătirea nutrețului pentru iarnă, sau și pentru vară, nu a intrat în obiceiul țaranului român, nici azi în toate regiunile. De-asemenea și construirea grajdurilor.

Sunt și azi regiuni, în cari vitele și caii sunt hrăniți toată iarna numai cu jipi de porumb și cu paie, adecă nutreț pe care-l au gata. Și iarăși sunt ținuturi, unde vitele peste iarnă abia au ca adăpost un șopron. Adică le ținem fără grajduri, ca și pe oi.

Poate am putea număra până la sută, toate satele românești, în cari vitele, sau o parte din ele — boii sau vacile de lapte — să fie ținute în grajd și vara, și să fie îngrășate cu nutrețuri artificiale sau grăunțe.

Se înțelege, că vitele de rasă mai bună nu pot ierna afară, nici nu pot fi hranite numai cu paie și coceni de porumb.

Țărării noștri, cu cât vor fi mai luminați, vor înțelege că trebuie să-și îmbunătățească soiul vitelor fiindcă acuși nu vom mai putea vinde pe ale noastre: toate țările se întrec în îmbunătățirea rasei vitelor.

Dela Secțiile „Astrel”

Lista neagră

Dușmanii foii

Dușmanii foii sunt toți aceia cari au primit-o ani de rând, s'au fâlit că sunt și dâșii oameni cu carte, iar acuma, când le cerem bani nu vreau să ne mai cunoască. Iată numele unora dintre acei cari ne-au păgubit astfel:

Ioan Petruc, Clopotiva	1129
Ioan Bulbuc, Mintiul român	273
Vasile Rus (Dâmbian) Ghirișul român	582
Vasile Breda învățător, Veseuș	705
Ioan Bocoș, Tritul de jos	268
Nicolae Popa, Bălcaciu	135
George Țigana Petri, Rogoz	510
Isidor Păpară, Proștea Mică	180
David Cremene, Brețe	825
Costin Teodor Băciu, Bandul de C.	562
Longhin Popa comerciant, Aiud	527
Emanoil Muntean, Alecuș	525
Ioan Rad, Velcheriu	1035
Teodor Treitel, Sâniacob	1119
George Tolan, Vila Sovata	802
Ioan Soporan I. Nicolae Bucerdea gr.	495
Ioan Bucur, Proștea Mare	585
Vasile Bernat morar, Balda	495
Chiorean Gligor, Fărău	1099
Nicolae Modorcea, Grid	931
Marian Păculea, Tăuni	825
Vasile Pușcaș, Hăbic	174
Onu Hărceagă, Ciurbrud	625
Zosim Hudea, Hundorf	270
Vasile Turcu, Dumbrău	325
Ioan Hațegan, Poiana Aiudului	1045
Rusalina Șogan, Târnova	795

Pavel Cerneștea meseriaș, Rus . . .	>	434
Aurel Verheghi, Șeulia de Câmpie . . .	>	825
Ioan Mihalca, Sântejude	>	1037
Iacob Icma, Ticvanul mare	>	979
Mihai Oros, Terebești	>	645
George Bercea a Anichii, Grind . . .	>	675
Mihai Țifrea, Inv. Hetur	>	495
Șimon Vălean, Cătina	>	940

Vom continua cu asemenea liste și pe acești dușmani ai foii noastre îi vom da și pe mâna avocatului nostru.

Vom avea o iarnă grea. Cu toate că aerul s'a răcit simțitor, totuși toamna se prelungește încă. Se spune însă că acesta nu ar fi semn că întreg anul vom avea o climă mai dulce. Ba chiar din contră. Anul acesta ar fi dintre anii friguroși, cum a fost și anul 1929. Să ne pregătim deci de o iarnă grea.

Știri Medicale. Med. Univ. Dr. G. Camilla Trencsner medic în Blaj Str. Timoteiu Cipariu No. 23 (în casa prăvăliei »Ajutorului« O. Dragea) specialist în stomatologie s'a reîntors din călătoria de studii din străinătate și a început din nou consultațiile pentru boli interne, femeii și copii cât și pentru boli de dinți și de gură.

(246) 2-4

Primăria orașului de reședință Blaj

Nr. 3060-1934

Publicațiune de concurs

În baza hotărârii Comisiei Interimare a orașului de reședință Blaj No. 37. din 4 Maiu 1934 resp. No. 210 din 21 Septembrie 1934, în baza ordinului Ministerului de Interne No. 15.624 din 21 Iulie 1934 și în conformitate cu Art. 78. din regulamentul legii Statutului Funcționarilor Publici, publicăm concurs pentru completarea postului de *jurisconsult* la serviciul contencios al acestei Primării, înființat prin hotărârea Comisiei Interimare No. 12 din 24 Aprilie 1934 cu salariu bugetar lunar de 3700. — (IXI).

Postulanții cari întrunesc condițiile generale prevăzute de Art. 5. din regulamentul legii Statutului Funcționarilor Publici, vor înainta cererile lor însoțite de actele prevăzute de Art. 7. al acestui regulament până în ziua de 17 Noembrie 1934 Primăriei orașului Blaj.

Candidații pe lângă celelalte condițiuni de admisibilitate vor trebui să aibă dreptul de a profesa avocatura conform legii pentru organizarea și unificarea corpului de avocați.

Blaj, la 30 Octomvrie 1934.

Președ. Com. Int.: Secretar gen.:
ss. Dr. Ilarie Aldea ss. Corneliu Pascu
(252) 1-1

Primăria orașului de reședință Blaj

No. 3059-1934.

Concurs

În baza hotărârii Comisiei Interimare No. 13 din 24 Aprilie 1934 publicăm concurs pentru completarea postului de *înmănător* (persoană de serviciu) la serviciul administrativ.

Salariul pentru acest post este stabilit la 1000 brutto lunar.

Postulanții cari reflectează la acest post își vor înainta cererile însoțite de documentele necesare cel mai târziu până la 17 Noembrie 1934.

Blaj, la 30 Octomvrie 1934.

Președ. Com. Int.: Secretar Gen.:
ss. Dr. Ilarie Aldea ss. Corneliu Pascu
(253) 1-1

Poliția orașului de reședință BLAJ

Nr. 6923

6 Nov. 1934.

Comunicat

În vederea completării locurilor vacante de ofițeri de poliție, în limita prevăzută de lege, se aduce la cunoștință generală că, începând dela data de 10 Noembrie 1934, se va ține pe lângă Direcțiunea Generală a Poliției examenul corespunzător.

La acest examen se pot prezenta și candidații cari pe lângă îndeplinirea condițiilor generale legale, au avut o activitate în legătură cu serviciile polițienești ca: actuali și foști magistrați, comandanți de legiuni de jandarmi, foști ofițeri de poliție.

Examenul se va ține în fața comisiei, prevăzută de art. 135 din legea poliției, în vigoare, fiind materiile prevăzute pentru Școala de poliție științifică.

Toate cererile de înscriere se vor prezenta la Direcțiunea Generală a Poliției, Direcțiunea Personalului, în orele de serviciu, unde se vor căpăta și informațiunile necesare.

Șeful poliției orașului de reședință Blaj

Șef de Poliție ci. I-a:
Ion Lupeanu

Redactor: IULIU MAIOR.

Nr. 116-1934.

Concurs pentru cantor

Cu terminul de 1 Decembrie 1934 este de ocupat postul de cantor la biserica română unită din *Lupeni* (j. Hunedoara).

Dotațiune: a) 800 Lei din casa bisericeii;
b) Stolele îndatinat.

Până la terminul de mai sus reflectanții vor înainta la oficiul parohial actele doveditoare despre cunoștințele cantonale și purtarea morală dela preotul competent, iar cu 1-2 Dumineci înainte vor cânta de probă în biserică.

Nic. Zugrav
paroh-protopop.

(245) 2 2

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo . . . . . 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI - BLAJ

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul
abonamentului la foaie!

Sub tipar!

Sub tipar!

Calendarul dela Blaj pe 1935

care va cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminicilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățătură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➡ **Mai ieftin ca totdeauna!** ⬅

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai ieftin ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului va fi Lei 10. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 12 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 12 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 120, iar noi trimitem 11 calendare. În cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 12 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, ni-se vor trimite Lei 240, iar noi mai dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să aștepte până apare Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-Mică